

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Poetiske Arbejder. - 1929

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. VIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718942006544/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

III.

Den grønne Bog er mig en Ranke,
Som, fuld af Druer søde, blanke,
Mig lokker hid til liflig Lyst;
Og tager jeg mig for at sanke,
En Fest de skabe i mit Bryst.

Med disse kønne Ord hyldes Hauch af Christian Winther, der selv som tressaarig 1855 med »Hjortens Flugt« havde vist, at Aandens Friskhed kan bevares trods graa Haar. »Den grønne Bog« er »Lyriske Digte og Romancer«, som Hauch udsendte 1861, en Versebog, der ved sit rige Indhold maa vække Beundring, en Beundring, der stiger, naar man gør sig klart, at Værket er en halvjaarsaars Mands Frembringelse, et Vidnesbyrd om en levende, stærk og frisk Aand.

Mere end Halvparten af Bogen optages af »Valdemar Atterdag«, et romantisk Digt, hvormed Hauch efter sin Digerskoles Mønster forsøgte sig i Epos'ets Form og i Stoffet paany kappedes med Ingemann. Denne Romancecyklus kan — efter Vilhelm Andersen — ikke som Helhed staa Maal med Oehlenschlägers »Helge« eller Ingemanns »Holger Danske«; vistnok ejer »Valdemar Atterdag« ikke »Helges« anskuelige Plastik eller »Holger Danskes« folketyperiske Præg; dog er det et værdifuldt Digterværk ved sin inderlige lyriske Stemning og ved Karakteristikken af Hovedpersonerne; og — der hvor Sammenligningen rettelig bør anstilles — i Behandlingen af Tovestoffet overgaar det langt Ingemanns tilsvarende og slutter sig smukt til den lange Række poetiske Arbejder, der er fremkaldt af dette dragende Sagnstof.

Emnet blev allerede i det 18. Aarhundrede strejft af den snurrige Barokpoet Wadskiær, i det 19. Aarhundrede har Sagnet fristet mange Poeter, baade smaa og store. Vi holder os til de sidste. Ingemanns Digt »Kong Valdemars Jagt« (»Paa Sjølund's fagre Sletter«) 1816 er kønt og stemningsfuldt, Kongens Jagt opfattes kristelig-moraliserende som en Straf,

VIII